

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010142
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Plášek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4325010142.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred samosudcom JUDr. Ivanom Plášekom, v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Leviciach dňa 02.06.2025 takto,

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. - C. A. XXXX/XX, prechodne bytom C. - C. A. XXXX/XX,

je vinná, že

ako stará matka mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A. XXXX/XX, ktorej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/47/2011-24 zo dňa 07.06.2011, právoplatný dňa 15.06.2011, nedôsledne pristupovala k jeho výchove a napriek upozorneniam na neospravedlnenú absenciu maloletého na vyučovacích hodinách zo strany Špeciálnej základnej školy s materskou školou internátna v C., E. F. XX, v školskom roku 2023/2024 nezabezpečila jeho riadnu povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho maloletý v období od septembra 2023 do 14.06.2024 vymeškal celkovo 150 neospravedlnených vyučovacích hodín a tento čas trávil potulovaním sa v meste C., čím mu vytvorila podmienky na vznik nežiaducich návykov v podobe záškoláctva,

t e d a

vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 06.08.2024,

a o d s u d z u j e s a

Podľa § 211 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 06.08.2024 /ďalej len Trestný zákon/ k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice podala dňa 21.02.2025 na obvinenú A. B. obžalobu č. 2 Pv 243/24/4402-14 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní prokurátorka predniesla obžalobu v súlade s písomným podaním. Obžalovaná A. B. po prednesení obžaloby v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná zo skutku uvedenom v obžalobe prokurátorky, ktorý je jej kladený za vinu a svoje konanie oľutovala. Obžalovaná po poučení o svojich právach na otázky samosudcu uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku odpovedala „áno“. Prokurátorka v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenie obžalovanej prijať.

Súd uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej o vine zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe a zároveň s poukazom na § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaná priznala ku skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je okrem vyhlásenia obžalovanej o vine, dostatočne preukázané aj ďalšími dôkazmi zadováženými v prípravnom konaní a to najmä výpoveďou obžalovanej ako obvinenej dňa 25.10.2024 pred povereným príslušníkom PZ, výpoveďou opatrovníka poškodeného G. H. I., výpoveďou svedkyne E. B., charakteristikou Spojenej školy, E. F. XX C. na žiaka D. B. z 02.05.2024, oznámením Špeciálnej základnej školy z 05.04.2024 spolu s výkazom školskej dochádzky, rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 10P/47/2011 z 07.06.2011, právoplatný dňa 15.06.2011, rodným listom D. B., charakteristikou Spojenej školy, E. F. XX C. na žiaka D. B. z 19.06.2024 a z 02.07.2024, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky, keďže nezabezpečila riadnu povinnú školskú dochádzku ml. poškodeného D. B., ktorý je v jej osobnej starostlivosti, a to napriek upozorneniam zo školy, pričom tak ml. D. B. vymeškal 150 neospravedlnených vyučovacích hodín. Z nedbanlivosti tak v zmysle § 16 písmeno a) Trestného zákona zasiahla do záujmu chráneného Trestným zákonom a to záujmu na riadnej výchove osôb mladších ako 18 rokov.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste listinnými dôkazmi – trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/125/2023 z 11.12.2023, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. (ďalej len J. C.) na ml. D. B., charakteristikou od Spojenej školy internátnej na ml. D. B., správou z Centra pre deti a rodiny C., výpisom z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odpisom registra trestov, správou z mesta C. na obžalovanú, správami/oznámeniami z J. C. na obžalovanú, potvrdením z Okresného úradu C., odbor živnostenského podnikania, súčinnosťou zo Sociálnej poisťovne, pobočka C., trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/6/2023 z 18.01.2023, lustráciou v Sociálnej poisťovni, lustráciou v Registri obyvateľov SR, odporom voči trestnému rozkazu zo dňa 30.04.2025.

Z pripojeného trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/125/2023 zo dňa 11.12.2023, právoplatný dňa 25.01.2024, vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, pričom nezabezpečila riadnu povinnú školskú dochádzku voči svojim dvom deťom – K. B. a C. B. (vymeškané neospravedlnené hodiny 138 a 134). Bola odsúdená na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov na skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 36 mesiacov, pričom jej bola určená povinnosť predkladať probačnému a mediačnému úradníkovi správy o návšteve školy vyššie uvedených detí a zúčastniť sa na rodičovskom poradenstve.

Zo správy J. C. na ml. D. B. z 24.01.2025 vyplýva, že tento žije so starou matkou (obžalovanou) na adrese C. A. XX, C.. Domácnosť je zariadená potrebám rodiny. V školskom roku 2024/2025 je jeho

dochádzka nepravideľná, avšak všetky vymeškané hodiny sú ospravedlnené. Rodina bola zapojená do spolupráce s Centrom pre deti a rodiny Levice.

Z charakteristiky od Spojenej školy internátnej na ml. D. B. z 18.12.2024 vyplýva, že je v školskom roku 2024/2025 je žiakom 8. ročníka, jeho dochádzka je nepravideľná, k 12.12.2024 vymeškal spolu 236 vyučovacích hodín, ktoré boli všetka ospravedlnené. Zákonný zástupca, A. B., sa zaujíma o dochádzku a správanie žiaka. Podľa potreby navštevuje školu.

Zo správy z Centra pre deti a rodiny Levice z 16.01.2025 vyplýva, že počas stretnutí sa zamerali na sanáciu správania mal. D., poskytovania podpory a poradenstva starej matke A. B.. Stará matka bola vedená k stanoveniu prísnejších pravidiel v jeho výchove a trvaní na ich dodržiavaní. Stará matka je vedená k dohliadaniu ospravedlnenia vymeškaných hodín v škole počas choroby.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR má evidovaných 4 priestupky z toho dva na úseku porušenia protipandemických opatrení, jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu za hrubé správanie (vulgárne nadávky) a jeden priestupok na úseku cestnej premávky.

Obžalovaná v odpise registra trestov Slovenskej republiky má štyri záznamy. V roku 2005 bola odsúdená za trestný čin podielníctva, odsúdenie je už zahladené. Následne bola trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/108/2019 z 07.10.2019 odsúdená pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou 12 mesiacov, ktoré odsúdenie má už zahladené. Obžalovaná bola ďalej odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/6/2023 z 18.01.2023, právoplatným dňa 09.02.2023 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 20 mesiacov. Naposledy bola odsúdená, už vyššie spomenutým, trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/125/2023 zo dňa 11.12.2023, právoplatný dňa 25.01.2024, pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Z hodnotenia mesta C. na obžalovanú nevyplývajú relevantné skutočnosti pre rozhodovanie o treste.

Zo správy J. C. vyplýva, že obžalovaná bola naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 02.01.2015 do 21.06.2015. Zároveň vyplýva, že je poberateľom štátnej dávky – prídavku na dieťa v období od januára 2024 do júla 2024 jej celkovo na prídavku bolo vyplatených 3.600 eur.

Obžalovaná nie je vedená v živnostenskom registri. Nie je poberateľom dôchodkových dávok, dávok v nezamestnanosti a ani nemocenských dávok. Od 28.02.2024 je evidovaná v Sociálnej poisťovni ako osoba, ktorej sa poskytuje peňažný príspevok za opatrovanie.

Z pripojeného, už vyššie spomenutého, trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/6/2023 z 18.01.2023, právoplatný dňa 09.02.2023, vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 20 mesiacov. Zo skutku vyplýva, že nezabezpečila riadnu povinnú školskú dochádzku mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX v školskom roku 2021/2022 a vymeškal celkom 109 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne nevyplývajú nové skutočnosti. Z lustrácie z Registra obyvateľov SR vyplynulo, že obžalovaná je slobodná, má 6 detí, z toho dve sú ešte maloleté (K. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX).

Súd o podanej obžalobe najskôr rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 4T/21/2025 z 10.04.2025, voči ktorému podala obžalovaná dňa 30.04.2025 odpor. Z odporu obžalovanej vyplynulo, že skutku sa dopustila z nedbanlivosti, ako aj predošlých skutkov, uložením nepodmienečného trestu by jej bolo znemožnené starať sa o jej ďalších troch maloletých vnukov, z ktorých dvaja navštevujú ešte len prvý ročník ZŠ a tretí je žiakom 7. ročníka ZŠ.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchateľa a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchateľa a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchateľmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchateľov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchateľa a jeho činu, tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a to, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, nakoľko bola už v minulosti štyrikrát odsúdená, z toho v troch prípadoch za rovnaký trestný čin, pričom dve odsúdenia nemá zahladené. Súd nezistil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, a to s poukazom na jej trestnoprávnu a priestupkovú minulosť. Súd nezistil u obžalovanej ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko napomáhaním sa rozumie aktívna participatívna činnosť páchateľa (v konkrétnom procesnom postavení), ktorou reálne napomôže orgánom činným v trestnom konaní k náležitému zisteniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Samotné priznanie páchateľa ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona z tohto dôvodu nemožno uplatniť, o to viac, ak priznanie sa k žalovanej trestnej činnosti je konzumované ustanovením § 36 písm. l) Trestného zákona. Súd s poukazom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností použil ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, pričom zistil, že obžalovaná má vyrovnaný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (1:1), teda súd neaplikoval ust. § 38 odsek 3, 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu, pričom neboli zistené ani okolnosti dôvodiacie použiť ust. § 38 odsek 5, odsek 6 Trestného zákona. Súd preto ukladal obžalovanej trest podľa § 211 odsek 1 Trestného zákona bez úprav zákonom stanovenej trestnej sadzby, takže ukladal trest v trestnej sadzbe v rozpätí 0 až 2 roky. Trest bol ukladaný podľa právnej úpravy platnej v čase spáchania prečinu, teda v znení účinnom do 06.08.2024. V tomto smere nenastal stav, aby znenie Trestného zákona pri rozhodovaní o treste bolo v čase rozhodovania súdu priaznivejšie ako v čase spáchania predmetného prečinu.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil postoj obžalovanej k trestnej činnosti, ktorá na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijala všetky účinky uznania viny a to aj po poučení o výške a druhu trestu, ktorý prichádzal do úvahy pri predmetnom trestnom čine. Obžalovaná na svoju obranu uvádzala, že v školskom roku 2023/2024 mal D. B. vymeškaných okolo 150 neospravedlnených hodín preto, lebo sa o jeho záškoláctve dozvedela neskoro, nevedela s D. poradiť, mal aj zlých

kamarátov, no v školskom roku 2024/2025 už nemá neospravedlnené hodiny. Súd zohľadnil zistenú poľahčujúcu okolnosť, zistenú priťažujúcu okolnosť, formu zavinenia, ktoré bolo v danom prípade nedbanlivostné, osobu páchatelky, jej pomery a možnosti jej nápravy. Súd na tomto mieste zdôvodňuje potrebu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody u obžalovanej s odkazom na skutočnosť, že ide o tzv. špeciálnu recidivistku, ktorá sa v minulosti už opakovane dopustila totožného trestného činu (ohrozovania mravnej výchovy mládeže) celkovo už trikrát, navyše v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, čo naznačuje, že je u obžalovanej zrejmy jej ľahostajný prístup k dodržiavaniu všeobecne záväzných právnych predpisov a všeobecne akceptovaných pravidiel správania sa a javí sa tak, že u obžalovanej nedošlo k výchovnému a preventívnemu pôsobeniu predchádzajúcich právoplatných odsúdení a prv uložených trestov za spáchanie totožného trestného činu, doposiaľ nespojených s priamym obmedzením osobnej slobody a trestného činu sa dopustila opakovane. Obžalovaná sa skutku dopustila napriek tomu, že mala len v nedávnej minulosti priamu skúsenosť s trestným stíhaním pre obdobnú trestnú činnosť, napriek tomu nijako nevenovala zvýšenú pozornosť školskej dochádzke svojho maloletého vnuka D. B., ktorý je zverený do jej osobnej starostlivosti. Závažnosť uvedeného prečinu zvyšuje aj tá skutočnosť, ako už bolo vyššie uvedené, že obžalovaná bola už v minulosti odsúdená za rovnaký prečin a to práve vo vzťahu k maloletému D. B. (trestný rozkaz Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/6/2023 z 18.01.2023). Teda aj napriek tomu, že súd už v minulosti upozornil obžalovanú v trestnom konaní na to, že jej konanie, resp. opomenutie konania voči mal. D. je trestný čin, za ktorý jej bol právoplatne uložený trest, znovu sa dopustila tejto protiprávnej činnosti voči nemu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti niet žiadneho dôvodu sa domnievať, že trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, či uloženie alternatívneho trestu, by bol trestom postačujúcim pre nápravu obžalovanej a pre ochranu spoločnosti a tiež záujmov zverených maloletých detí obžalovanej, prípadne záujmov jej vlastných ešte maloletých detí, tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Vo vzťahu k návrhu obžalovanej, aby jej vzhľadom na jej osobu a pomery, pokračovanie starostlivosti o zverené maloleté deti a jej vlastné maloleté deti, bola primerane predĺžená skúšobná doba podmiennečného odsúdenia z jej predošlého odsúdenia, súd uvádza, že takýto postup Trestný zákon ani Trestný poriadok neumožňuje. Aktuálne vedené trestné konanie voči obžalovanej, nemožno stotožňovať s predošlým trestným konaním, ide o dve samostatné trestné konania, hoci za totožný trestný čin. Nie sú splnené ani podmienky ukladania súhrnného trestu. Rozhodovanie o tom, či v rámci predošlého trestného konania bude obžalovanej predĺžená skúšobná doba podmiennečného odsúdenia alebo nie, resp. či sa obžalovaná osvedčí alebo nie, nie je predmetom tohto trestného konania. Súdu je známe z mediálneho prostredia vyjadrenie, resp. návrh komisára pre deti o tom, aby osobám odsúdeným pre trestný čin podľa § 211 Trestného zákona nebol ukladán nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na to, že by bol významne narušený ďalší psychický vývoj a starostlivosť o maloleté deti. K uvedenému je nutné povedať, že súd musí aplikovať len právny poriadok, ktorý je účinný v čase spáchania trestného činu (alebo neskorší, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší), nemožno však rozhodovať na základe budúceho právneho predpisu, naviac, keď je len v rovine vyjadrenia/návrhu a s neistou budúcnosťou, nakoľko nemožno vedieť dopredu v akej podobe, či vôbec a s akou účinnosťou by bol prijatý zákonodarcom. Okrem uvedeného, každé paušalizovanie, či už negatívne alebo pozitívne (ukladanie len určitých typov trestu za nejaký trestný čin, resp. neukladanie určitého trestu za nejaký trestný čin) prináša zásah do súdnej individualizácie trestu, ktorá by tak bola obmedzená a nemohla by zohľadniť špecifiká toho-ktorého prípadu. Súd si je vedomý, že obžalovaná sa stará nielen o svoje maloleté deti, ale aj o maloletých vnukov, ktorí sú zverení do jej osobnej starostlivosti, nakoľko ich matka nie je schopná sa o nich postarať. Teda je prirodzené, že výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody zasiahne výrazným spôsobom do tohto vzťahu. Avšak zásadu personalít trestu vyjadrenú v ustanovení § 34 ods. 3 Trestného zákona skutočne nemožno chápať absolútne a aplikovať ju izolovane a extenzívne od ostatných zásad ukladania trestov. Súd nepovažoval argument obžalovanej o pokračovaní starostlivosti a výchove maloletých detí za relevantný, nakoľko sa obžalovaná aj voči svojim dvom maloletým deťom dopustila totožného trestného činu. Súd zdôrazňuje, že starostlivosť a výchova maloletých detí v sebe nezahŕňa len poskytnutie bývania, ošatenia a výživy, ale práve aj nemenej dôležitú súčasť – dozeranie na riadne plnenie si povinnej školskej dochádzky, a to z dôvodu, že absolvovanie povinnej školskej dochádzky je jeden z predpokladov, aby z občanov boli vychovaní a plnohodnotní občania. Obžalovaná tým, že jej boli zverené do osobnej starostlivosti maloleté deti (vnúčatá) prebrala aj zodpovednosť za ich výchovu aj v tom smere, aby dohliadala na riadne plnenie školskej dochádzky. Predchádzajúce tri odsúdenia obžalovanej za totožnú trestnú činnosť a aktuálne vedené trestné konanie preukazujú, že obžalovaná nezvládla, resp. nezvláda výchovu a starostlivosť

o svoje a zverené maloleté deti, preto argument o potrebe pokračovania vo výchove a starostlivosti týchto detí z jej strany je protichodný a nerelevantný. Povedané inak, nemožno argumentovať starostlivosťou o deti, keď už viackrát bolo preukázané, že ju obžalovaná nezvládla. Pri výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody súd zohľadnil, že v aktuálnom školskom roku 2024/2025 mal. D. B. nemá neospravedlnené hodiny a tiež zohľadnil pozitívne správy z J. C., zo Spojenej školy internátnej C. a z Centra pre deti a rodiny C., ktoré sa vzťahujú už na aktuálny školský rok 2024/2025, ktorý nie je súčasťou stíhaného obdobia. Preto súd ukladal trest smerujúci k spodnej hranici ustanovenej trestnej sadzby.

Nakoľko obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ju v zmysle § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 4T/21/2025. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.